

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 544 § 3 k.p.k.)

w sprawie **W.S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 października 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić wniosek

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 6 lipca 2015 r., sygn. akt IV K (...), częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. II AKa (...), W.S. został skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k., polegający na tym, że w dniu 14 stycznia 1999 r. w L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia pracowników serwisu opon - O. w błąd, iż jest przedstawicielem firmy P., wyłudził cztery opony samochodowe, doprowadzając tym samym B.G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2560 zł – na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat.

Obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, wskazując jako jego podstawę prawną art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. W uzasadnieniu wskazał na nieznaną dotychczas

dokument w postaci pisma z M. Sp. z o.o. z dnia 31 maja 2017 r., pochodzącego z Działu Samochodów [...], a także na wpisy na forum internetowym z dnia 26 stycznia 2010 r., z których wynikać ma konieczność używania wymienionego tam rodzaju opon w typie pojazdu, jakim w krytycznym czasie dysponował skazany. Zdaniem obrońcy, potwierdza to prawdziwość wyjaśnień skazanego złożonych w Sądzie pierwszej instancji, w których zaprzeczał zarzutowi działania oszukańczego, gdy twierdził, że po nabyciu opon zmierzał do złożenia reklamacji, a w końcu zwrócił opony, jako nie nadające się do jego samochodu.

Wnosząc o wznowienie postępowania obrońca skazanego domagał się uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego oraz wyroku Sądu Okręgowego i uniewinnienia skazanego od popełnienia zarzuczonego mu czynu z art. 286 § 1 k.k., ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Odnosząc się do wniosku obrońcy skazanego W. S. prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługiwał na uwzględnienie.

Powołanie się na art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., jako podstawę procesową ubiegania się o wznowienie postępowania (*propter nova*) nakładało na wnioskodawcę powinność wykazania, że nowe fakty lub dowody świadczą o tym, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu. Warunku tego nie wypełnia powołanie się na treść dołączonego do wniosku dokumentu. Co więcej, wywód zamieszczony we wniosku pozostaje w oderwaniu od przesłanek, którymi kierowały się Sądy obu instancji przy uznaniu skazanego za winnego popełnienia przypisanego czynu.

Należy więc przypomnieć, że według poczynionych w wyroku skazującym ustaleń faktycznych, firma „P.” należąca do P.N. nie posiadała samochodu mercedes sprinter, a więc takiego, jakiego używał W.S. w 1999 r. i już z tego względu nie miała powodu, by zlecić mu wymianę opon w takim samochodzie. Gdy po wystawieniu faktury za usługę wymiany opon przez firmę „O.” obciążającą firmę „P.”, wykonawca usługi B.G. nie uzyskał zapłaty, powiadomiony o tym W. S. zaproponował wypisanie faktury za tę usługę na siebie. Po otrzymaniu faktury

usiłował zapłacić za usługę w szczególny narzucony przez siebie sposób, a mianowicie fakturą, którą sam wystawił firmie „O.” za rzekomą, bo faktycznie nie zamówioną poradę prawną dotyczącą kwestii podatkowych. Została ona zwrócona skazanemu przez B.G. z ponownym wezwaniem do zapłaty za wymianę opon. W odpowiedzi W.S. wysłał pismo, z którego wynikało, że zrywa umowę z firmą „O.”, ale opon nie zwrócił. Osoba, która miała to uczynić w jego imieniu, A.B. vel B., zaprzeczyła tej okoliczności.

Przytoczone fakty dostarczyły Sądowi Okręgowemu podstaw do przypisania W.S. przestępstwa oszustwa, a apelacja, w której obrońca oskarżonego kwestionował ustalone okoliczności, została w tej części oddalona przez Sąd Apelacyjny jako odwoławczy. Niczego w obrazie sprawy, a w szczególności w sekwencji ustaleń, przyjętych za podstawę przypisania skazanemu winy za oszustwo, nie może zmienić treść dołączonego do wniosku wznowieniowego pisma z M. Sp. z o.o. Jego przedmiotem są wyłącznie informacje techniczne dotyczące opon właściwych do modelu samochodu mercedes sprinter, sprzedawanego przez tę Spółkę. Z prezentowanego dowodu nie wynika nic, co choćby potencjalnie mogłoby osłabiać przesłanki na których oparto w wyroku ustalenie faktu głównego, wskazującego na wyłudzenie przez W.S. czterech opon od firmy „O.” przez wprowadzenie jej pracowników w błąd co do podmiotu zamawiającego usługę. Żadnego też związku z realiami sprawy nie mają dołączone do wniosku wpisy na forum internetowym, dotyczące wymiany informacji między posiadaczami samochodu mercedes sprinter o walorach określonych typów opon.

Wszystko to prowadzi do konkluzji, że we wniosku o wznowienie postępowania obrońca nie powołał takich nowych faktów lub dowodów, które wskazywałyby na to, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu. Nie dowiódł zatem zaistnienia w sprawie podstawy wznowienia określonej w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., na którą wskazał we wniosku.

Nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia inne jeszcze wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku. W sprawie o wznowienie postępowania nie jest bowiem dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego dokonanej przez sądy wyrokujące i czynienie odmiennych ustaleń faktycznych, skoro przedmiotem postępowania wznowieniowego jest tylko kwestia zaistnienia *in*

concreto ustawowych podstaw do wznowienia postępowania (por. *postanowienia SN*: z 25 lutego 2004 r., II KO 75/03, OSNwSK 2004, poz. 401; z 13 maja 2009 r., II KO 31/08, LEX nr 550521).

W tym stanie rzeczy wniosek obrońcy skazanego podlegał oddaleniu.

O kosztach postępowania wznowieniowego orzeczono na podstawie art. 639 k.p.k.

as